

NEWS

A fal minden nyelven beszél

Beszélgetés dr. Helene Vetter múzeumigazgatóval az önmagukat lefordító teremszövegekről.

2026. augusztus 3., Tobias Engl



Az általa vezetett intézmény időszaki kiállításokat mutat be, és sokáig bajlódott a feliratokkal, amelyek sosem maradtak sokáig naprakészek. A múzeum egy éve dolgozik a ScreenWay-jel.

SW Vetter asszony, egy múzeum a falaiból él. Nem zavaró ott egy képernyő?

HV Ez volt az első aggodalmam. Több mint száz éve nyomtatott teremszövegeket teszünk ki, és nem akartam egy világító tabletet egy régi mester képe mellé. Ezért olyan képernyőket választottunk, amelyek mattak, kicsik, és a fal színében vannak bekeretezve. Ma már egyetlen látogató sem kérdezi, miért lóg ott egy kijelző. Egyszerűen olvasnak.

SW Mi áll rajtuk, amire egy nyomtatott tábla nem képes?

HV Mindenekelőtt a nyelvek. Hozzánk a világ minden tájáról érkeznek csoportok, a nyomtatott tábla pedig német, jó esetben még angol nyelvű. A mi teremszövegeink egy gombnyomásra nyelvet váltanak, és aki szeretné, fel is olvastathatja őket. Az idősebb vendégeknek nagyobbra állítjuk a betűket, anélkül hogy egy második táblát kellene nyomtatnunk. Ez apróságnak hangzik. A mindennapokban óriási különbség.

SW És ha új kiállítás nyílik?

HV Régen ez így nézett ki: megírni, szedni, nyomtatni, laminálni, felakasztani – egyhetes átfutással. Most a kolléganőm délelőtt megírja a szövegeket, délután már a falon vannak. A ScreenWay ráadásul a gyűjteményi adatbázisunkból veszi át a műtárgyadatokat, így semmit sem gépelünk be kétszer.

SW Gyűjt a ScreenWay adatokat a látogatóikról?

HV Épp ellenkezőleg, és ez fontos volt számomra. Nincsenek arcokat leolvasó kamerák, és senki sem számolja, ki mennyi ideig áll melyik kép előtt. A múzeum nem arra való, hogy megfigyeljék az embert, hanem arra, hogy nézelődjön. Ami adat keletkezik, az a házban és Európában marad. Egy közintézménynél ez kötelező.

SW Újra belevágna?

HV Azonnal. És a legszebb az egészben, hogy senkinek sem tűnik fel. Az emberek a képek miatt jönnek. Az, hogy a technika közben láthatatlan marad, számomra a legnagyobb dicséret.